

**MARSZAŁEK
WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO**

Olsztyn, 06.05.2025 r.

OŚ.310.3.2025.MM

DECYZJA

Na podstawie art. 34 ust. 5, ust. 12 i ust. 16 ustawy z dnia 06 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U z 2024 r. poz. 236 ze zm.), w zw. z art. 8 pkt. 23 lit. a., pkt 24 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U z 2024 r. poz. 927 ze zm.) oraz art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tj. Dz. U z 2024 r. poz. 572), po rozpatrzeniu wniosku X reprezentowaną przez pełnomocnika X – radcę prawnego

ORZEKAM

udzielić interpretacji indywidualnej w sprawie stosowania przepisów ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, zwanej w dalszej części ustawą opakowaniową poprzez:

- **uznanie stanowiska**, że to kontrahent X, który opatruje własnym logo (znakiem towarowym), w tym etykietą i wprowadza do obrotu wyprodukowany przez X wyrób nie zmieniając pierwotnego opakowania jest „wprowadzającym produkty w opakowaniach” („wprowadzającym produkty w opakowaniach na napoje”) zgodnie z art. 8 pkt. 23 lit. a ww. ustawy i jest zobligowany do wypełniania ustawowych obowiązków z tytułu wprowadzania produktu w opakowaniach.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 24 marca 2025 r. złożonym za pośrednictwem poczty tradycyjnej (data wpływu do tut. organu 26 marca 2025 r.) X, zwana dalej Stroną lub Wnioskodawcą, działającą przez pełnomocnika, złożyła wniosek o wyjaśnienie regulacji i wymogów obowiązujących na podstawie ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, a mianowicie czy „wprowadzającym produkty w opakowaniach” („wprowadzającym produkty w opakowaniach na napoje”) w myśl powyższej ustawy, jest kontrahent X, który

opatruje własnym logo (znakiem towarowym), etykietą i wprowadza do obrotu wyprodukowany przez X wyrób, nie zmieniając pierwotnego opakowania produktu czy też podmiotem tym jest X, która wyprodukowała i zapakowała produkt w szklaną butelkę z dedykowaną nakrętką? Do wniosku dołączone zostało pełnomocnictwo oraz potwierdzenie opłaty skarbowej za pełnomocnictwo.

Zgodnie z art. 34 ust. 3 ustawy - Prawo przedsiębiorców składający wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej obowiązany jest do przedstawienia zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego oraz własnego stanowiska w sprawie. Prawdłowo przedstawiony przez Wnioskodawcę stan faktyczny powinien zawierać wszystkie elementy niezbędne dla właściwej oceny konsekwencji podatkowych z nim związanych. Stan faktyczny musi być skonkretyzowany oraz jasno przedstawiony przez Wnioskodawcę (por. wyrok WSA w Gliwicach z dnia 20 września 2018 r., sygn. akt III SA/GI 686/18).

W związku z powyższym pismem z dnia 31 marca 2025 r. znak: OŚ-310.3.2025.MM wezwano Stronę, na podstawie art. 34 ust. 7 ustawy - Prawo przedsiębiorców o uzupełnienie braków formalnych wniosku, poprzez przedstawienie własnego stanowiska w sprawie do opisanego stanu faktycznego we wniosku, o wskazanie numeru identyfikacji podatkowej podmiotu oraz o uiszczenie opłaty za wydanie interpretacji indywidualnej, w terminie 7 dni od dnia odebrania wezwania, pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpatrzenia. Wezwanie z dnia 31 marca 2025 r. zostało doręczone Stronie 3 kwietnia 2025 r.

W odpowiedzi na wezwanie Wnioskodawca pismem z dnia 3 kwietnia 2025 r. przedstawił swoje stanowisko w sprawie i uzupełnił wniosek o błędy formalne. Tym samym wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej stał się kompletny w dniu 7 kwietnia 2025 r., z chwilą wpływu do organu.

W przedmiotowym wniosku z dnia 3 kwietnia 2025 r. Strona przedstawiła następujący stan faktyczny:

X (zwana dalej Stroną lub Wnioskodawcą) produkuje suplementy diety (w formie płynnej przeznaczonej do bezpośredniego spożycia). Powyższy płyn jako suplement rozlewany jest do szklanych buteleczek, które Strona nabywa od swojego zagranicznego dostawcy (spółka niemiecka), jako opakowanie jednostkowe tego produktu. Następnie gotowy produkt (bez żadnych etykiet i innych oznaczeń producenta) przekazywany jest kontrahentowi X (krajowemu) w opakowaniach transportowych na paletach euro, dla którego Strona świadczy tzw. usługę „white label”. Kontrahent Strony opatruje gotowy produkt (bez zmiany opakowania

jednostkowego) swoją etykietą, pakuje w kartoniki zbiorcze nadrukowane jego znakami identyfikacyjnymi i prowadzi jego dystrybucję, a także zgłasza produkt we własnym imieniu do Głównego Inspektoratu Sanitarnego. Strona podkreśla, że etykietowanie gotowego produktu w opakowaniach jednostkowych i pakowanie w kartoniki zbiorcze następuje już po otrzymaniu produktu przez kontrahenta od X, etykietowaniem produktu nie zajmuje się X.

W tak przedstawionym stanie faktycznym Strona powzięła wątpliwości czy „wprowadzającym produkty w opakowaniach” („wprowadzającym produkty w opakowaniach na napoje”) w myśl ustawy opakowaniowej jest producent wytwarzający określony wyrób na zamówienie innego podmiotu, czy kontrahent, który otrzymuje ten produkt (zapakowany przez producenta w nieoznakowane opakowania jednostkowe w postaci szklanych buteleczek) opatruje je własną etykietą, pakuje w opakowania zbiorcze (kartoniki) również opatrzone jego znakami identyfikacyjnymi i sprzedaje go pod własną marką i logo.

X stoi na stanowisku, że to jej kontrahent (dystrybutor) powinien wprowadzać opakowanie (butelkę z dedykowaną nakrętką) do systemu BDO i się z niego rozliczać. Powyższe stanowisko upatruje w tym, iż to kontrahent oznacza opakowanie swoim logo i w dalszej kolejności wprowadza do obrotu wyprodukowany przez X wyrób, X przy tym nie może swobodnie dysponować wyprodukowanymi produktami na rzecz kontrahenta.

Marszałek Województwa Warmińsko-Mazurskiego udzielając interpretacji indywidualnej w przedmiotowej sprawie stwierdza co następuje;

Zgodnie z art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U z 2024 r. poz. 927 ze zm.) zwanej w dalszej części ustawą opakowaniową, wprowadzający produkty w opakowaniach jest obowiązany zapewnić recykling odpadów opakowaniowych takiego samego rodzaju jak odpady opakowaniowe powstałe z tego samego rodzaju opakowań, w których wprowadził produkty. Art. 3 ust. 1 ustawy opakowaniowej, informuje zaś, że opakowaniem w rozumieniu ustawy jest wyrób, w tym wyrób bezzwrotny, wykonany z jakiegokolwiek materiału, przeznaczony do przechowywania, ochrony, przewozu, dostarczania lub prezentacji produktów, od surowców do towarów przetworzonych. Za opakowanie uważa się:

1. wyrób spełniający funkcje opakowania, o których mowa w ust. 1, bez uszczerbku dla innych funkcji, jakie opakowanie może spełniać,

z wyłączeniem wyrobu, którego wszystkie elementy są przeznaczone do wspólnego użycia, spożycia lub usunięcia, stanowiącego integralną część produktu oraz niezbędnego do przechowywania, utrzymywania lub zabezpieczania produktu w całym cyklu i okresie jego funkcjonowania;

2. wyrób spełniający funkcje opakowania, o których mowa w ust. 1;

- wytworzony i przeznaczony do wypełniania w punkcie sprzedaży;
- jednorazowego użytku - sprzedany, wypełniony, wytworzony lub przeznaczony do wypełniania w punkcie sprzedaży;

3. część składową opakowania oraz złączony z opakowaniem element pomocniczy, spełniające funkcje opakowania, o których mowa w ust. 1 z tym, że element pomocniczy przyczepiony bezpośrednio lub przymocowany do produktu uważa się za opakowanie, z wyłączeniem elementu stanowiącego integralną część produktu, który jest przeznaczony do wspólnego użycia lub usunięcia.

Ponadto Ustawodawca w art. 4 ww. ustawy wyróżnił następujące kategorie opakowań:

1. opakowania jednostkowe - służące do przekazywania produktu użytkownikowi w miejscu zakupu;
2. opakowania zbiorcze - zawierające wielokrotność opakowań jednostkowych produktów, niezależnie od tego, czy są one przekazywane użytkownikowi, czy też służą zaopatrywaniu punktów sprzedaży i które można zdjąć z produktu bez naruszania cech produktu;
3. opakowania transportowe - służące do transportu produktów w opakowaniach jednostkowych lub zbiorczych w celu zapobiegania uszkodzeniom produktów, z wyłączeniem kontenerów do transportu drogowego, kolejowego, wodnego lub lotniczego.

Szklane butelki, jako opakowanie produktu, stanowi integralną część produktu, tj. suplementu diety w formie płynnej przeznaczonej do bezpośredniego spożycia, niezbędną do przechowywania, utrzymania lub zabezpieczania produktu przez cały cykl i okres funkcjonowania produktu, a zatem są uznawane za opakowanie jednostkowe w rozumieniu Ustawy o gospodarce opakowaniami.

Przepisem art. 8 pkt 23 lit. a ww. ustawy Ustawodawca wprowadził regulację szczególną, nakazującą uznanie za wprowadzającego produkty w opakowaniach podmiotu wprowadzającego do obrotu produkty w opakowaniach pod własnym oznaczeniem rozumianym jako znak towarowy, o którym mowa w art. 120 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz.U.

z 2023 r. poz. 1170), lub pod własnym imieniem i nazwiskiem lub nazwą, których wytworzenie zlecił innemu przedsiębiorcy lub pakującego produkty wytworzone przez innego przedsiębiorcę i wprowadzającego je do obrotu.

Wprowadzenie do obrotu zgodnie z art. 8 pkt 24 ustawy opakowaniowej, definiowane jest jako odpłatne albo nieodpłatne udostępnienie opakowań lub produktów w opakowaniach po raz pierwszy na terytorium kraju w celu używania lub dystrybucji, a wprowadzenie do obrotu opakowań lub produktów w opakowaniach zgodnie z art. 9 pkt.1 następuje w dniu:

1. ich wydania z magazynu albo przekazania osobie trzeciej, w przypadku opakowań i produktów w opakowaniach wytworzonych na terytorium kraju;
2. ich przywozu na terytorium kraju;
3. wystawienia faktury potwierdzającej odpowiednio wewnątrzwspólnotowe nabycie opakowań albo wewnątrzwspólnotowe nabycie produktów w opakowaniach.

Mając na uwadze przytoczone artykuły i to, że działalność Wnioskodawcy polega wyłącznie na wyprodukowaniu suplementu diety w butelkach szklanych i dostarczeniu tego produktu kontrahentowi (dystrybutorowi) X, który zgłasza produkt do Głównego Inspektora Sanitarnego we własnym imieniu, a następnie wprowadza do obrotu produkt pod swoim oznaczeniem świadczy, że podmiotem zobligowanym do rozliczenia opakowań tych produktów, tj. butelek szklanych, zgodnie z art. 8 pkt 23 lit. a ustawy opakowaniowej jest kontrahent (dystrybutor) X. Biorąc pod uwagę powyższe, to na kontrahencie (dystrybutorze) X ciąży obowiązek zapewnienia poziomu recyklingu odpadów opakowaniowych takiego samego rodzaju jak odpady opakowaniowe powstałe z tego samego rodzaju opakowań jak opakowania, w których wprowadzający wprowadził produkty do obrotu zgodnie z art. 17 ustawy opakowaniowej, prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych, o którym mowa w art. 19 ww. ustawy, a także obowiązek sprawozdawczy, o których mowa w art. 73 ustawy o odpadach (Dz. U. z 2023 r. poz. 1587 ze zm.).

Zgodnie z art. 34 ust. 5 ustawy – Prawo przedsiębiorców udzielenie interpretacji indywidualnej następuje w drodze decyzji.

Niniejsza interpretacja przepisów dotyczy przedstawionego przez X stanu faktycznego w piśmie z dnia 24 marca 2025r. i 3 kwietnia 2025 r., jest zgodna ze stanem prawnym obowiązującym w dniu wydania niniejszej interpretacji i dotyczy wyłącznie tej indywidualnej sprawy.

Interpretacja indywidualna nie jest wiążąca dla przedsiębiorcy, z tym że przedsiębiorca nie może być obciążony sankcjami administracyjnymi, finansowymi lub karami w zakresie, w jakim zastosował się do uzyskanej interpretacji indywidualnej ani daninami w wysokości wyższej niż wynikające z uzyskanej interpretacji indywidualnej.

Interpretacja indywidualna jest wiążąca dla organów lub państwowych jednostek organizacyjnych właściwych dla przedsiębiorcy i może zostać zmieniona wyłącznie w drodze wznowienia postępowania (art. 35 ust. 1 i ust. 2 ustawy - Prawo przedsiębiorców).

Mając powyższe na uwadze, Marszałek Województwa Warmińsko-Mazurskiego orzeka jak w sentencji.

POUCZENIE

Od decyzji służy Stronie prawo wniesienia odwołania do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Olsztynie, za pośrednictwem Marszałka Województwa Warmińsko-Mazurskiego w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec Marszałka Województwa Warmińsko-Mazurskiego, w takim przypadku decyzja stanie się ostateczna i prawomocna z dniem doręczenia organowi oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania oraz podlega ona natychmiastowemu wykonaniu i brak jest możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego. Nie jest możliwe skuteczne cofnięcie oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania.

Za wydanie niniejszej decyzji, zgodnie z art. 34 ust. 6 oraz ust. 8 ustawy – Prawo przedsiębiorców, wniesiono opłatę w wysokości 40,00 zł na rachunek Urzędu Marszałkowskiego Województwa Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie – Santander Bank Polska S.A. rachunek nr 33 1090 2718 0000 0001 4649 4447

Decyzja została podpisana
z upoważnienia Marszałka Województwa Warmińsko-Mazurskiego
przez Panią Małgorzatę Domurad
Z-cę Dyrektora Departamentu Ochrony Środowiska

Otrzymują:

1. Pełnomocnik X
2. Aa